

2356**USTAWA**

z dnia 24 września 2004 r.

**o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji
oraz o zmianie ustawy — Kodeks postępowania cywilnego**

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 133, poz. 882, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

ku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz rewirów i siedzib kancelarii komorniczych.”;

1) w art. 2 w ust. 5 na końcu dodaje się zdanie w brzmieniu:

„W sprawach o egzekucję świadczeń alimentacyjnych lub rent mających charakter alimentów informację, o których mowa w niniejszym ustępie, udzielane są nieodpłatnie.”;

2) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Rewir komorniczy obejmuje obszar właściwości sądu rejonowego, część tego obszaru lub obszar właściwości kilku sądów rejonowych.

2. Na wniosek prezesa właściwego sądu okręgowego prezes sądu apelacyjnego, po zasięgnięciu opinii rady właściwej izby komorniczej, w drodze zarządzenia, tworzy i znosi rewiry, zmienia ich granice oraz wyznacza siedziby kancelarii komorniczych.

3. Odpis zarządzenia, o którym mowa w ust. 2, prezes sądu apelacyjnego doręcza niezwłocznie Ministrowi Sprawiedliwości. W terminie jednego miesiąca od dnia doręczenia odpisu zarządzenia Minister Sprawiedliwości może, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Komorniczej, w drodze zarządzenia, uchylić zarządzenie prezesa sądu apelacyjnego. Krajowa Rada Komornicza przedstawia opinię w terminie siedmiu dni. Nienadstanie opinii w tym terminie nie wstrzymuje wydania zarządzenia przez Ministra Sprawiedliwości.

4. Krajowa Rada Komornicza przesyła Ministrowi Sprawiedliwości, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, wykaz rewirów i siedzib kancelarii komorniczych według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.

5. Minister Sprawiedliwości, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienni-

ku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz rewirów i siedzib kancelarii komorniczych.”;

3) w art. 8 ust. 1—4 otrzymują brzmienie:

„1. Komornik działa na obszarze swojego rewiru, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Komornik nie może odmówić przyjęcia wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, do którego przeprowadzenia jest właściwy.

3. Wierzyciel ma prawo wyboru komornika w granicach właściwości sądu apelacyjnego.

4. Z wyłączeniem spraw o egzekucję z nieruchomości komornik może, na pisemny wniosek wierzyciela, prowadzić egzekucję na obszarze właściwości sądu apelacyjnego, jeżeli w zakresie prowadzonych przez tego komornika egzekucji zaległość nie przekracza sześciu miesięcy. Zaległość oblicza się, dzieląc liczbę spraw niezafatwionych w roku poprzednim przez średni miesięczny wpływ spraw w roku poprzednim — z wyłączeniem spraw o egzekucję świadczeń powtarzających się.”;

4) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Komornika powołuje Minister Sprawiedliwości na wniosek zainteresowanego.

2. Minister Sprawiedliwości informuje, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, o wolnym stanowisku komornika oraz wskazuje pozostający do obsadzenia rewir i prezesa sądu apelacyjnego, do którego, w terminie jednego miesiąca od daty wskazanej w obwieszczeniu, należy składać wnioski o powołanie.

3. Niezwłocznie po złożeniu wniosku o powołanie na stanowisko komornika, prezes sądu apelacyjnego przesyła odpis wniosku wraz z załącznikami radzie właściwej izby komorniczej w celu wyrażenia opinii w terminie dwudziestu jeden dni.

4. Po upływie terminu wyznaczonego do złożenia opinii prezes sądu apelacyjnego przesyła niezwłocznie Ministrowi Sprawiedliwości wniosek o powołanie na stanowisko komornika wraz z załącznikami oraz opinią, o której

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 48, poz. 554, z 2001 r. Nr 98, poz. 1069 i 1070 i Nr 130, poz. 1452, z 2003 r. Nr 41, poz. 361 i Nr 124, poz. 1152 oraz z 2004 r. Nr 173, poz. 1808 i Nr 202, poz. 2067.

- mowa w ust. 3. Brak opinii nie stanowi przeszkody do nadania wnioskowi dalszego biegu.
5. Przed rozpatrzeniem wniosku o powołanie na stanowisko komornika Minister Sprawiedliwości może zwrócić się do Krajowej Rady Komorniczej o wyrażenie opinii w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż czternaście dni. Brak opinii Rady nie wstrzymuje rozpoznania wniosku.
  6. W tym samym czasie zainteresowany może ubiegać się o powołanie na stanowisko komornika tylko w jednym rewirze komorniczym. W przypadku złożenia przez zainteresowanego w tym samym czasie kilku wniosków o powołanie w różnych rewirach, Minister Sprawiedliwości wzywa go do złożenia w terminie siedmiu dni oświadczenia, który wniosek popiera. Dalszy bieg nadaje się jedynie wnioskowi wskazanemu przez zainteresowanego.
  7. Minister Sprawiedliwości pozostawia bez rozpoznania wnioski o powołanie na stanowisko komornika złożony po terminie, o którym mowa w ust. 2, oraz wszystkie wnioski zainteresowanego, który w wyznaczonym terminie nie złożył oświadczenia, o którym mowa w ust. 6.”;
- 5) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:
- „Art. 11a. 1. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Komorniczej, może odwołać komornika, za jego zgodą lub na jego wniosek, z zajmowanego rewiru i jednocześnie powołać go na stanowisko komornika w wolnym rewirze, jeżeli przemawiają za tym potrzeby prawidłowego i sprawnego prowadzenia czynności, o których mowa w art. 2, lub uzasadniony interes komornika.
2. W przypadku odwołania komornika z przyczyny określonej w art. 15 ust. 1 pkt 8 Minister Sprawiedliwości proponuje odwołanemu, z chwilą zaistnienia potrzeby obsadzenia wolnego rewiru, powołanie na stanowisko komornika tego rewiru. W razie przyjęcia propozycji Minister Sprawiedliwości powołuje zainteresowanego na zaproponowane stanowisko.
  3. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2 nie stosuje się przepisów art. 11 i art. 12.”;
- 6) art. 12 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 12. Do wniosku o powołanie na stanowisko komornika zainteresowany załącza po dwa odpisy wniosku, życiorysu i dokumentów potwierdzających kwalifikację, o których mowa w art. 10. Może przedstawiać opinie, świadectwa i zaświadczenia. Na żądanie Ministra Sprawiedliwości zainteresowany jest obowiązany przedstawić w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż siedem dni, określone dokumenty wykazujące posiadanie kwalifikacji, o których mowa w art. 10.”;
- 7) w art. 15:
- a) w ust. 1 w pkt 7 kropkę na końcu zdania zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) nie może pełnić czynności wskutek zniesienia rewiru.”,
  - b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Komornik odwołany z przyczyny wymienionej w ust. 1 pkt 3 pełni swoje obowiązki do czasu wyznaczenia zastępcy komornika lub objęcia kancelarii przez nowego komornika.”;
- 8) art. 23 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 23. 1. Komornik jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu czynności.
2. Zastępca komornika ponosi odpowiedzialność jak komornik w zakresie czynności, które wykonywał.
  3. Skarb Państwa jest odpowiedzialny za szkodę solidarnie z komornikiem.”;
- 9) w art. 26 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
- „3. W zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 2, asesorowi komorniczemu pełniącemu funkcję zastępcy komornika przysługują prawa i obowiązki komornika.
4. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie śmierci albo odwołania komornika.”;
- 10) art. 27 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 27. 1. Zastępcę komornika wyznacza, w drodze zarządzenia, prezes właściwego sądu apelacyjnego na wniosek rady właściwej izby komorniczej. Wniosek powinien wskazywać przyczyny uzasadniające wyznaczenie zastępcy i osobę kandydata.
2. Przed wyznaczeniem zastępcy prezes sądu apelacyjnego wysłuchuje komornika lub zwraca się o nadesłanie wyjaśnień pisemnych w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż siedem dni, chyba że nie jest to możliwe.
  3. Z ważnych powodów prezes sądu apelacyjnego może, w drodze zarządze-

nia, po zasięgnięciu opinii rady właściwej izby komorniczej, dokonać zmiany zastępcy. Brak opinii rady w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż siedem dni, nie stanowi przeszkody do wydania zarządzenia. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

11) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

- „Art. 27a. 1. Do zastępcy komornika wyznaczonego w razie śmierci lub odwołania komornika stosuje się odpowiednio art. 3a i art. 28.
2. Jeżeli nowo powołany komornik utworzy własną kancelarię, zastępca komornika przeprowadza likwidację kancelarii zastępowanego komornika. W terminie czternastu dni od zakończenia likwidacji zastępca komornika składa prezesowi właściwego sądu apelacyjnego sprawozdanie z likwidacji kancelarii, przesyłając odpisy sprawozdania radzie właściwej izby komorniczej.
3. Rada izby wydaje odpis sprawozdania, o którym mowa w ust. 2, osobie, która zajmowała stanowisko komornika w rewirze, w którym przeprowadzono likwidację kancelarii, lub jej spadkobiercom, po okazaniu postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku.”;

12) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. Do komornika stosuje się przepisy o podatku dochodowym od osób fizycznych, o ubezpieczeniach społecznych oraz o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym, dotyczące osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą.”;

13) w art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komornik może zlecić asesorowi komorniczemu przeprowadzenie egzekucji w sprawach o świadczenie pieniężne nieprzewyższające kwoty trzydziestokrotności przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zgodnie z art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335, z późn. zm.²⁾), stosowanego poczynając od drugiego kwartału roku przez okres pełnego roku, zwanego dalej

„przeciętnym wynagrodzeniem miesięcznym”, z wyłączeniem egzekucji z nieruchomości.”;

14) w art. 39 w ust. 2 w pkt 6 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) koszty uzyskiwania informacji niezbędnych do prowadzenia postępowania egzekucyjnego lub zabezpieczającego.”;

15) art. 45 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 45. 1. Po złożeniu przez wierzyciela tytułu wykonawczego wraz z wnioskiem o wszczęcie egzekucji komornik podejmuje czynności egzekucyjne, chyba że wnioskowi nie można nadać biegu z powodu przeszkód prawnych.
2. Za dokonaną egzekucję świadczeń pieniężnych komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową.
3. Wszczęcie postępowania o dokonanie zabezpieczenia roszczenia pieniężnego uzależnione jest od uiszczenia przez wierzyciela opłaty stosunkowej w wysokości 2 % wartości roszczenia, nie mniej jednak niż 3 % przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, i nie więcej niż pięciokrotność tego wynagrodzenia.
4. Przepis ust. 3 stosuje się także do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych Skarbu Państwa i jednostek samorządu terytorialnego, nie wyłączając egzekucji prowadzonej na polecenie sądu albo prokuratora.
5. Od wniosku prokuratora lub sądu o zabezpieczenie na mieniu oskarżonego wykonania wydanego w postępowaniu karnym orzeczenia, skazującego na grzywnę, przepadek lub nakładającego obowiązek naprawienia szkody, komornik pobiera potowę opłaty określonej w ust. 3, nie mniej jednak niż 3 % przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.
6. Nieuiszczenie opłaty, o której mowa w ust. 3 i 5, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do zapłaty przez wierzyciela, sąd lub prokuratora powoduje zwrot wniosku.”;

16) art. 45a otrzymuje brzmienie:

„Art. 45a. Komornik w terminie 21 dni od dnia wpłynięcia wniosku podejmuje czynności egzekucyjne niezbędne dla skutecznego przeprowadzenia egzekucji.”;

17) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. 1. W sprawach o egzekucję świadczeń powtarzających się wartość egzekwowanego roszczenia, stanowiącą pod-

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 118, poz. 561, Nr 139, poz. 647 i Nr 147, poz. 686, z 1997 r. Nr 82, poz. 518 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 75, poz. 486 i Nr 113, poz. 717, z 2002 r. Nr 135, poz. 1146 oraz z 2003 r. Nr 213, poz. 2081.

stawę ustalenia opłaty stosunkowej w dniu wszczęcia egzekucji, stanowi suma świadczeń za jeden rok oraz suma świadczeń zaległych.

2. Jeżeli przedmiotem egzekucji są świadczenia za okres krótszy niż rok, wartość egzekwowanego roszczenia, o którym mowa w ust. 1, stanowi suma świadczeń za cały czas ich trwania.”;

18) po art. 47 dodaje się art. 47a w brzmieniu:

„Art. 47a. 1. Jeżeli prowadzona jest egzekucja alimentów zasądzonych w stosunku ułamkowym lub procentowym i nie można ustalić wartości egzekwowanego roszczenia w sposób określony w art. 47, wartość tego roszczenia należy ustalić tymczasowo na podstawie dolnej granicy świadczenia określonego w tytule wykonawczym, a w razie braku oznaczenia dolnej granicy, na podstawie pierwszej potrąconej raty.

2. Ostateczną wartość roszczenia, o którym mowa w ust. 1, ustala się po upływie każdego roku od dnia potrącenia pierwszej raty.”;

19) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. 1. Cała opłata stosunkowa wynosi 15 % wartości egzekwowanego świadczenia, jednak nie może być niższa niż 1/10 i wyższa niż trzydziestokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Opłatę ustala się w wysokości odpowiedniej do poniesionych przez komornika wydatków, nakładu jego pracy oraz wartości wyegzekwowanej części świadczenia zgłoszonego do egzekucji. Opłatę tę komornik pobiera również w wypadku umorzenia postępowania na wniosek wierzyciela oraz na podstawie art. 823 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.³⁾). W tym celu komornik wydaje postanowienie, w którym wzywa dłużnika do uiszczenia należności z tytułu opłat

w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postanowienie po uprawnieniu podlega wykonaniu w drodze egzekucji bez zaopatrywania w klauzulę wykonalności. Podstawą ustalenia wysokości opłaty są egzekwowane należności według stanu na dzień wyegzekwowania lub umorzenia postępowania egzekucyjnego.

2. W wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zmniejszyć wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1.”;

20) po art. 49 dodaje się art. 49a w brzmieniu:

„Art. 49a. Wszczęcie egzekucji i postępowania o zabezpieczenie świadczeń niepieniężnych uzależnione jest od uiszczenia przez wierzyciela opłaty stałej.”;

- 21) użyte w art. 50, art. 51 ust. 1, art. 53, art. 54, art. 55, art. 56 i art. 58 wyrazy „prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia” zastępuje się wyrazami „przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego”;

22) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. Za wszystkie czynności z udziałem Policji, Żandarmerii Wojskowej, wojskowych organów porządkowych, Straży Granicznej i Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego pobiera się opłatę stałą w wysokości 25 % przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.”;

23) po art. 58 dodaje się art. 58a w brzmieniu:

„Art. 58a. Nieuiszczenie opłaty, o której mowa w art. 49a, w terminie 7 dni od dnia otrzymania przez wierzyciela wezwania do zapłaty, powoduje zwrot wniosku lub odmowę dokonania czynności.”;

24) w art. 59:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłatę stosunkową komornik ściąga od dłużnika, obliczając ją proporcjonalnie do wyegzekwowanych kwot.”,

- b) uchyla się ust. 4;

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091 i Nr 210, poz. 2135.

25) art. 60 otrzymuje brzmienie:

„Art. 60. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Komorniczej, określa, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za czynności komorników niebędące czynnościami egzekucyjnymi, biorąc pod uwagę pracochłonność czynności oraz jako podstawę opłat przeciętne wynagrodzenie miesięczne.”;

26) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. 1. Z zastrzeżeniem odmiennej umowy zawartej między komornikiem i zastępcą komornika, o którym mowa w art. 26, zastępca komornika pobiera 25 % dochodu zastępowanego komornika w pierwszym miesiącu sprawowania zastępstwa, a w następnych miesiącach — 50 % tego dochodu.

2. Jeżeli przyczyną zastępstwa jest zawieszenie komornika w czynnościach na podstawie art. 78, zastępcy komornika należy się do czasu prawomocnego zakończenia postępowania dyscyplinarnego dochód określony w ust. 1, nie dłużej jednak niż przez okres jednego roku. Po upływie jednego roku od zawieszenia zastępca komornika pobiera 100 % dochodu zastępowanego komornika.

3. Zastępcy komornika ustanowionemu w związku z odwołaniem albo śmiercią komornika należy się, z zastrzeżeniem ust. 5, cały dochód.

4. Dochodem komornika, o którym mowa w ust. 1, 2 i 3, są pobrane i ściągnięte w danym miesiącu opłaty egzekucyjne oraz zwrot wydatków gotówkowych za przejazdy, określone w art. 39 ust. 2 pkt 3, pomniejszone o koszty działalności egzekucyjnej komornika i sumy określone w niniejszym artykule.

5. Komornikowi odwołanemu oraz spadkobiercom zmarłego komornika należą się opłaty prawomocnie ustalone przed odwołaniem lub śmiercią.”;

27) w art. 64 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Nadzór nad działalnością komorników sprawuje Minister Sprawiedliwości przez prezesów sądów okręgowych, sędziów-wizytatorów, a w zakresie kontroli finansowej — przez osoby upoważnione.

3. Minister Sprawiedliwości lub, z jego upoważnienia, prezes sądu okręgowego może zlecić sędziemu-wizytatorowi, a w zakresie kontroli finansowej — osobie upoważnionej, przeprowadzenie wizytacji w określonej kancelarii.”;

28) w art. 67 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Rada izby komorniczej przekazuje prezesowi właściwego sądu okręgowego odpisy proto-

ków wizytacji, wniosków i poleceń powizytacyjnych, o których mowa w ust. 1.”;

29) w art. 71 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) podejmowanie czynności z rażącą zwłoką,

6) naruszenie właściwości określonej w art. 8.”;

30) w art. 74 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2—4 w brzmieniu:

„2. Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego złożony przez Ministra Sprawiedliwości wszczyna postępowanie dyscyplinarne.

3. Minister Sprawiedliwości, składając wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, może zawiesić komornika w czynnościach.

4. Na postanowienie Ministra Sprawiedliwości o zawieszeniu komornika w czynnościach przysługuje zażalenie do sądu okręgowego — sądu pracy i ubezpieczeń społecznych w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia postanowienia. Przepisy art. 78 ust. 3—5 stosuje się odpowiednio.”;

31) w art. 93 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wyrażanie opinii w sprawie tworzenia i znoszenia rewirów komorniczych, zmiany ich granic oraz wyznaczania siedzib kancelarii komorniczych,”,

b) uchyla się pkt 3.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.³⁾) w art. 844 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Komornik wybrany przez wierzyciela oraz komornik, o którym mowa w § 2, po dokonaniu zajęcia ruchomości zawiadamia o zajęciu komornika działającego przy sądzie rejonowym, w którego okręgu znajdują się ruchomości, w chwili zajęcia, przesyłając odpis protokołu zajęcia ruchomości.”.

Art. 3. Wobec komorników, o których mowa w art. 99 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, którzy w dniu powołania na stanowisko komornika ukończyli 35 lat, w przypadkach określonych w art. 11a ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się art. 10 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 4. 1. W sprawach egzekucyjnych oraz w sprawach o dokonanie zabezpieczenia, wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Rewiry komornicze istniejące w dniu wejścia w życie ustawy są rewirami komorniczymi w rozumieniu art. 7 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*